

Transport . . . 55,000 Rd.

gjennemgaaende med 200 Rd.

b. Gjennemsnitslønnning for 6
Overlærere, beregnet efter den
i Udvalgets Betænkning fore-
slaaede Lønning til 1,500 Rd. 9,000 —

c. for 30 Overlærere et Tillæg
af 200 Rd. 6,000 —

talt . . . 70,000 Rd.

altsaa samme Sum, som foreslaaes i det nærværende Lovforslag.

Medens Gjennemsnitslønnningen for de 40 Adjuncter, der have 800 Rd. i Lønning eller derover, og som alle have fast Ansættelse bliver 950 Rd., vil Gjennemsnitslønnningen for de 50 Adjuncter, der have 700 Rd. i Lønning eller derunder, og af hvilke de 20 kunne have kongelig Adnævnelse blive 640 Rd.

Betænkes det nu, at Adjuncterne allerede ved Lov af 16de Februar 1866 have mistet den dem ved Lov af 28de Marts 1855 tillagte Andeel i Skolepengene, og at efter nærværende Lovforslag kongelig Ansættelse kun vil kunne opnaaes af et Antal af 60, fremtræder den betydelige Tilbagegang i Adjuncternes Lønningsvilkkaar, som de i nærværende Lovforslag optagne Bestemmelser ville medføre, saa vensynlig, at det neppe trænger til nærmere Begyndelse, at en Sum af 70,000 Rd. ikke er mere end et billigt Bederlag for Afløsningen af det nuværende Lønningsystem. Men ganske bortset fra de Billighedsgrunde, som hentes fra, hvad de tilkommende Adjuncter ville tabe i Indtægt i Sammenligning med de nuværende, er 70,000 Rd. formeentlig det mindste Beløb, hvormed Skolevæsenet kan lade sig nøie, naar denne Klasse Lærere skal aflægges med Lønninger, der baade svare til de Fordringer, som i Henseende til videnskabelig Dvaffication og Embedsarbejde gjøres til dem, og i og for sig kunne indeholde Opfordring for Studerende til særlig at uddanne sig til det lærde Skolevæsens Tjeneste. Ved Fordelingen af Summen i visse, ved Loven selv fastsatte Lønningsklasser, er tilstigtet, at Enhver ved Indtrædelsen i denne Lærerklasser klart kan holde sig de Lønningsvilkkaar for Die, hvorpaa han indgaaer.

At der gives $\frac{2}{3}$ af de 90 Adjuncter

kongelig Ansættelse ansees ligesaa billigt som nødvendigt, deels fordi der vil findes en større Deel Adjuncter, som efter Studier og Livsretning søge deres Slutningsstilling i disse Embeder, deels fordi Uddannelsen til Adjunct gjør saadanne Fordringer til de Bedkommende, at de først i en forholdsvis ældre Alder kunne vente Ansættelse. Uden de for Overgangstiden foreslaaede særlige Bestemmelser antager Ministeriet det for høist sandsynligt, at Adjunctklassen ikke vil have tilstrækkelig Tilgang af dygtige Kræfter.

Bed at gjøre Afgangen til den kongelige Adnævnelse uafhængig af Anciennetets hensyn vil der sikkert Bestyrelsen et virksomt Middel til at anspore Kræfterne og bevare de Lærere for Skolevæsenets Tjeneste, som ved Dygtighed og Fagretning egne sig hertil.

Til § 16.

I nærværende Lovforslag er i første Stykke Ordet „to Overlærere“ forandret til „een Overlærer“, fordi det paa den ene Side er tilstrækkelig, at der ved hver Skole er een Overlærer, som i Rectors Forsald eller under Vacance kan overtage Ledelsen af Skolen, og det paa den anden Side kan føre til Ulemper og Uretfærdigheder at gjøre det til Regel at have to Overlærere. Hvor Lærertallet paa Grund af et ringere Discipeltal er mindre, vilde man nemlig kunne komme til at udnævne en Adjunct, som var mindre kvalificeret end flere andre, fordi det ikke var muligt at forflytte den bedre kvalificerede, paa Grund af at hans Fag ikke vare ledige ved Skolen. Det andet Stykke af den tilsvarende Paragraph i det sidste Lovudkast (§ 19) er som en Følge af Bestemmelsen ovenfor om Overlærernes Antal, her udgaaet.

Til § 17.

a. Rectors Lønning er, hvad dens Begyndelses- og Slutningsstørrelse angaaer, uforandret som i det sidste Lovudkast, uden at den er forhøjet med Hensyn til det bortfaldende Sædomsfrivningsstillæg, hvortil der ikke er fundet Røje, da Lønningen med et Tillæg af 400 Rd. til den almindelige Rectorlønnning synes passende. Derimod er Rector ved Soro lærde Skole med